

ordnet end at stille et Forslag om en Ændring af dette Punkt af Loven. Forslaget om denne Ændring maa da gaa den sædvanlige Vej, faa sit Bifald fra begge Ting og Regeringens Sanktion. Hvis man gik den Vej, skulde jeg meget gerne stemme ikke alene for 200,000 Kr., men ogsaa for større Bevillinger, allerhelst under Forudsætning af, at Loven kunde blive forbedret saaledes, som mange i alle Partier ønske, den skulde forbedres. Dette er efter min Mening den eneste Vej at gaa. Man skal være varsom med at omstøde gældende Lovbestemmelser alene ved en Post paa Finansloven.

K. M. Klausen: Det gør mig ondt, at der ingen Sympati har vist sig for Ændringsforslaget om at forhøje Lønningerne for 8 Matroser og 10 Skibsfyrbødere ved København-Malmøoverfarten. Disse Folks lave Lønninger og lange Arbejdstid berettiger dem fuldt ud til at faa den lille Lønningsforbedring af 120 Kr. aarlig. De have forsøgt ved Ansøgning ad tjenstlig Vej at opnaa dette Tillæg. Det er mislykkedes. Nu er Sagen bleven rejst her i Rigsdagen, og det viser sig at være lige saa haabløst. Det er naturligvis trist for disse Folk at skulle møde en saadan Modstand, ad hvilken Vej de saa søge at komme frem til Forbedring af deres Kaar, men Sagen er dog ikke saa haabløs for dem alligevel. Der staar endnu en Vej aaben for disse 18 Mænd til at forbedre deres Kaar, og det er den faglige Vej. Det har jo heldigvis vist sig for Arbejderne, at naar de ad den politiske Vej ingen Vegne kunde komme, er der een Vej tilbage, som ofte har været farbar for dem, og det er Vejen gennem de faglige Organisationer. Jeg vil haabe, at det vil mere og mere gaa op for alle Statens Arbejdere, at de have kun en Vej at gaa for at forbedre deres Kaar: faglig Sammenslutning først mellem sig selv indbyrdes og dernæst med alle de andre organiserede Arbejdere, der ikke staa i Statens Tjeneste. Jeg er overbevist om, at Forhandlingerne her i Dag ville bidrage mægtig til, at det gaar op for Statens Arbejdere, at de ingen anden Vej have at gaa end at slutte sig sammen, som sagt, først indbyrdes og dernæst med alle andre Arbejdere. Først da kunne de vente at faa deres Krav opfyldte. — Jeg takker den ærede Ordfører for hans Udtalelser om de socialdemokratiske Provsredaktører, og jeg vil haabe, at den højtærede Minister tager dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det har været fore-

slaaet fra forskellige Sider, at de socialdemokratiske Provsredaktører skulde gaa ind i Venstres Presseforening. Det ønske de ikke, de have selv dannet en Forening, som staar sidestillet Højres og Venstres Presseforeninger. Det gælder jo for os ikke om Fribilletterne. De socialdemokratiske Blade ere heldigvis økonomisk saa vel stillede, at de meget godt kunne betale de Billetter, de skulle bruge, vi tigge ikke, det, vi ønske i denne Henseende, er den ligeberettigede Stilling med andre. Vi maa bære de samme Byrder, have samme Pligter som alle andre Statsborgere, og vi have Ret til de samme Fordele som disse. Som sagt: jeg takker den ærede Ordfører for hans velvillige Udtalelser, og jeg vil haabe, at denne Sag maa blive ordnet i en nær Fremtid, da vi jo ellers ere nødte til at rejse den igen her i Rigsdagen saa vel som ude i Befolkningen. Til Slutning vil jeg bringe en Tak til den højtærede Minister for den velvillige Maade, hvorpaa han omtalte Ændringen om de 2 grønlandske Skibsførere. Da der nu muligvis er Haab om, at denne Sag kan ordnes enten paa Tillægsbevillingsloven eller paa det kommende Aars Finanslov, vil jeg hermed tage Ændringsforslaget under Nr. 60 tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslag under Nr. 60 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Blem: Jeg ønsker blot at gøre en ganske kort Bemærkning over for det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm). Han kastede den Bemærkning ind under Diskussionen om de Bevillinger, Bornholm havde faaet, at Bornholm ogsaa fik en Bevilling til Postvæsenet paa 80,000 Kr. aarlig, og det skulde vi ogsaa regne med. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Postvæsenets Budget udviser paa Finansloven en Indtægt af 7,648,000 Kr. og et Beløb paa 50,000 Kr. mere i Udgift. Vi have ogsaa en Postbefordring paa Jærnbahnen, der betales med 799,000, Routen Korsør—Kiel faar 80,000, Island 40,000. Jeg betragter Postvæsenets Udvikling i Landet som en Helhed, hvoraf Staten overtager saavel de rentable som de ikke rentable Linier. Vi faa 8 Gange Postbæring i København, paa Landet kunne vi nøjes med 6 Gange om Ugen. For øvrigt vil jeg ogsaa henvise til, at det ærede Medlem kom med en Udtalelse om, at naar jeg havde sagt, at Facit af hans Beregning ikke var rigtigt,